31972L0461

L 302/24 *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* 31.12.1972.

# PADOMES DIREKTĪVA

## (1972. gada 12. decembris)

## par veselības problēmām, kas ietekmē svaigas gaļas tirdzniecību Kopienā

(72/461/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas Līgumu, un jo īpaši tā 43. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

tā kā dalībvalstu atšķirīgās veselības prasības attiecībā uz gaļu kavē Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvas 64/433/EEK ([1]) par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 1970. gada 27. oktobra direktīvu ([2]), efektīvu ieviešanu; tā kā dalībvalstu veselības noteikumi attiecībā uz gaļu ir jātuvina, lai novērstu iepriekšminētās atšķirības;

tā kā jo sevišķi, lai pilnīgotu informāciju par to dzīvnieku veselības stāvokli, no kuriem iegūst svaigu gaļu nosūtīšanai uz citu dalībvalsti, būtu jāizvirza noteikums, ka dažu kategoriju dzīvniekiem noteiktu laiku jāuzturas Kopienas teritorijā, izņemot gadījumus, kad galamērķa valsts pieļauj izņēmumu un par to paziņo citām dalībvalstīm un Komisijai;

tā kā, lai novērstu epizootisku slimību izplatīšanos ar svaigu gaļu, svaigu gaļu no saimniecības vai teritorijas, kurai saskaņā ar Kopienas noteikumiem uzlikti veselības ierobežojumi, ir jāizslēdz no Kopienas iekšējā tirgus;

tā kā Kopienas noteikumiem neatbilstošai svaigai gaļai nedrīkst piešķirt šajos noteikumos paredzēto veselības marķējumu;

tā kā dalībvalstīm jābūt tiesīgām aizliegt Kopienas veselības noteikumiem neatbilstošas gaļas ievešanu savā teritorijā; tā kā tomēr nosūtītājam pēc paša lūguma vai pēc tā pārstāvja lūguma, gaļu vajadzētu atļaut vest atpakaļ, izņemot gadījumus, kad to nevar atļaut veselības iemeslu dēļ;

tā kā nosūtītājs vai tā pārstāvis un eksportētājvalsts kompetentās iestādes jāinformē par jebkādiem aizliegumiem vai ierobežojumiem, lai tās tos apzinātos;

([1]) OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.
([2]) OV L 239, 30.10.1970., 42. lpp.

dalībvalstīm jābūt tiesīgām aizliegt savā teritorijā ievest gaļu no dalībvalsts, kurā ir uzliesmojusi epizootiska slimība; tā kā atkarībā no epizootiskās slimības veida un rakstura šādu aizliegumu attiecībā uz gaļu nosaka vai nu attiecībā uz daļu eksportētājvalsts teritorijas, vai arī attiecībā uz visu tās teritoriju; tā kā lipīgu slimību uzliesmojuma gadījumā dalībvalstij savā teritorijā ātri jāveic visi atbilstošie pasākumi, lai to ierobežotu; tā kā Kopienā jābūt vienotam viedoklim par šādu slimību bīstamību un attiecīgiem aizsardzības pasākumiem; tā kā šajā nolūkā Pastāvīgajai veterinārijas komitejai, kas dibināta ar Padomes 1968. gada 15. oktobra Lēmumu ([1]), jāiedibina Kopienas ārkārtas procedūra vajadzīgo pasākumu veikšanai;

tā kā būtu vēlams šajā direktīvā noteikt vispārēju nediskriminācijas principu; tā kā tādējādi būtu pietiekami skaidri jānosaka, ka tikmēr, kamēr stājas spēkā Kopienas noteikumi attiecībā uz importu no trešām valstīm, katras dalībvalsts attiecībā uz trešām valstīm piemērotais režīms nedrīkst būt labvēlīgāks par režīmu, ko saskaņā ar šo direktīvu piemēro attiecībā uz tirdzniecību starp dalībvalstīm,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

*1. pants*

1. Šī direktīva attiecas uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar mājas liellopu, cūku, aitu, kazu un nepārnadžu svaigu gaļu.

2. Par gaļu uzskata visu iepriekšminēto dzīvnieku gaļas gabalus, kas ir derīgi lietošanai pārtikā.

3. Par svaigu gaļu uzskata gaļu, kas nav bijusi pakļauta nekādam konservēšanas procesam; tomēr šajā direktīvā par svaigu gaļu uzskata arī atdzesētu un saldētu gaļu.

*2. pants*

Šajā direktīvā:

a) valsts pilnvarots veterinārārsts ir dalībvalsts kompetentas centrālās iestādes iecelts veterinārārsts;

b) eksportētājvalsts ir dalībvalsts, no kuras uz citu dalībvalsti nosūta svaigu gaļu;

c) galamērķa valsts ir dalībvalsts, uz kuru no citas dalībvalsts nosūta svaigu gaļu.

([1]) OV L 255, 28.10.1968., 23. lpp.

*3. pants*

No vienas dalībvalsts teritorijas uz otras dalībvalsts teritoriju drīkst nosūtīt tikai šādām prasībām atbilstošu svaigu gaļu:

a) gaļai, kas iegūta no mājas aitām, kazām vai nepārnadžiem, neskarot 6. pantu, jābūt no dzīvniekiem, kas Kopienas teritorijā atradušies vismaz divdesmit vienu dienu tieši pirms kaušanas vai kopš dzimšanas, ja dzīvnieks ir jaunāks par 21 dienu;

b) gaļa nedrīkst būt iegūta no dzīvniekiem, kas nāk no saimniecības vai teritorijas, uz kuru veselības apsvērumu dēļ attiecas aizliegums saskaņā ar 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvā ([2]) par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu liellopu un cūku gaļu, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 1972. gada 7. februāra Direktīvu ([3]), saistībā ar mute un nagu sērgas, cūku drudža vai enzootiskā encefalomielīta (Tešenas slimības) uzliesmojumu, pret kuru dzīvnieki ir uzņēmīgi;

c) gaļu nedrīkst iegūt kautuvē, kurā reģistrēti nagu un mutes sērgas, klasiskā cūku mēra vai enzootiskā encefalomielīta (Tešenas slimības) saslimšanas gadījumi.

Ja notiek minēto slimību uzliesmojums, dalībvalstīm jānodrošina, ka Kopienas iekšējā tirgū nenonāk gaļa, attiecībā uz kuru pastāv aizdomas, ka tā varētu būt inficēta;

*4. pants*

Neierobežojot 3. panta b) punktu, uz citu dalībvalsti svaigu cūku, aitu un kazu gaļu drīkst sūtīt vienīgi tad, ja dzīvnieki nenāk no kādas saimniecības eksportētājvalstī, uz kuru saistībā ar cūku, aitu vai kazu brucelozes uzliesmojumu veselības apsvērumu dēļ attiecas aizliegums.

Aizliegumam jābūt spēkā vismaz sešas nedēļas pēc pēdējā oficiāli reģistrētā saslimšanas gadījuma.

*5. pants*

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gaļai, kas iegūta no 3. un 4. panta prasībām neatbilstošiem dzīvniekiem, nepiešķir veselības marķējumu, kas paredzēts Direktīvas par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu, I pielikuma IX nodaļā.

([2]) OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.
([3]) OV L 38, 12.2.1972., 95. lpp.

2. Galamērķa valsts var aizliegt ievest savā teritorijā svaigu gaļu, ja konstatēts, ka nav ievēroti 3. un 4. panta nosacījumi.

3. Tādā gadījumā pēc kravas sūtītāja vai tā pārstāvja lūguma galamērķa valstij jāatļauj visu svaigās gaļas kravu nosūtīt atpakaļ, ja tas nav pretrunā ar veselības apsvērumiem.

4. Galamērķa valsts kompetentā iestāde var likt iznīcināt sūtījumu, ja to saskaņā ar 2. punkta prasībām aizliegts ievest, vai eksportētājvalsts, vai tranzītvalsts neļauj kravu nosūtīt atpakaļ.

5. Lai veiktu šā panta 2., 3. un 4. punktā minētos pasākumus, piemēro 6. panta 7. punktu Direktīvā par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām.

*6. pants*

1. Galamērķa valstis, atkāpjoties no 3. panta a) punkta, var piešķirt vienai vai vairākām eksportētājvalstīm vispārēju ievešanas atļauju vai atļaujas, kas derīgas tikai īpašiem gadījumiem, kad to teritorijā ieved svaigu gaļu, kas iegūta no dzīvniekiem, kuri Kopienas teritorijā nav atradušies vismaz divdesmit vienu dienu pirms kaušanas vai kopš dzimšanas, ja dzīvnieks ir jaunāks par 21 dienu.

2. Ja galamērķa valsts saskaņā ar 1. punktu piešķir vispārēju atļauju, tā tūlīt informē dalībvalstis un Komisiju.

3. Ja galamērķa valsts piešķir kādu no 1. punktā paredzētajām atļaujām, tad, ja tiek veikts tranzīts, atbilstoša atļauja būtu jāsaņem arī no attiecīgajām tranzītvalstīm.

*7. pants*

1. Neskarot 3., 4. un 6. pantu, dalībvalsts drīkst veikt šādus pasākumus, ja, ievedot svaigu gaļu kādas citas dalībvalsts, pastāv dzīvnieku slimību izplatīšanās risks:

a) ja citā dalībvalstī ir epizootiskas slimības uzliesmojums, tā drīkst uz laiku aizliegt vai ierobežot svaigas gaļas ievešanu no šīs dalībvalsts skartajiem rajoniem;

b) ja epizootiska slimība kļūst plaši izplatīta vai ir novērots citas nopietnas lipīgas vai dzīvnieku infekcijas slimības uzliesmojums, tā drīkst uz laiku aizliegt vai ierobežot gaļas ievešanu no šīs valsts visas teritorijas.

2. Katrai dalībvalstij tūlīt jāpaziņo citām dalībvalstīm un Komisijai par 1. punktā minēto slimību uzliesmojumu tās teritorijā un veiktajiem pasākumiem slimības ierobežošanai. Uzreiz jāpaziņo arī par slimības izzušanu.

3. Par saskaņā ar 1. punktu veiktajiem pasākumiem un to atcelšanu dalībvalstij tūlīt jāpaziņo citām dalībvalstīm un Komisijai, skaidri pamatojot veiktos pasākumus.

4. Saskaņā ar 8. pantā izklāstīto procedūru var nolemt grozīt vai atcelt šos pasākumus, galvenokārt tāpēc, lai nodrošinātu citu dalībvalstu pasākumu koordināciju.Ja rodas 1. punktā paredzētā situācija un šķiet, ka arī citām dalībvalstīm būtu jāveic minētajā punktā paredzētie pasākumi, ievērojot visus 3.punktā noteiktos grozījumus, saskaņā ar 8.punktā noteikto procedūru pieņem atbilstošus noteikumus.

5. Ar šo atceļ 8. pantu Direktīvā par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu.

*8. pants*

1. Ja rīkojas saskaņā ar šajā pantā izklāstīto procedūru, priekšsēdētājs pēc savas ierosmes vai dalībvalsts lūguma iesniedz jautājumu Pastāvīgajai veterinārijas komitejai (še turpmāk saukta "Komiteja"), kura dibināta ar Padomes 1968. gada 15. oktobra Lēmumu.

2. Dalībvalstu balsis Komitejā vērtē saskaņā ar Līguma 148. panta 2. punktu. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz veicamo pasākumu projektu. Komiteja divu dienu laikā sniedz atzinumu par projektu. Atzinumus sniedz ar 12 balsu vairākumu.

4. Komisija pieņem pasākumus, kurus piemēro tūlīt, ja tie ir saskaņoti ar Komitejas viedokli. Ja tie tomēr nav saskaņoti ar Komitejas viedokli vai, ja Komiteja nav izteikusi savu viedokli, Komisija uzreiz iesniedz Padomei priekšlikumus par veicamajiem pasākumiem. Padome pasākumus pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja piecpadsmit dienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas Padome nav pieņēmusi minētos pasākumus, Komisija pieņem ierosinātos pasākumus un tos tūlīt ievieš, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu nepieņem lēmumu pret minētajiem pasākumiem.

*9. pants*

Direktīvas 8. pantu piemēro astoņpadsmit mēnešus no dienas, kad Komisija tika pirmoreiz informēta, ievērojot 8. panta 1. punktu vai uz kāda līdzīga regulējuma pamata.

*10. pants*

Kamēr nav ieviesti Kopienas noteikumi par svaigas gaļas ievešanu no trešām valstīm, valstu noteikumi, kas attiecas uz svaigu gaļu, kas ievesta no šīm valstīm, nedrīkst būt labvēlīgāki par šajā direktīvā izklāstītajiem.

*11. pants*

Līdz 1974. gada 1. janvārim dalībvalstis nodrošina, ka stājas spēkā šīs direktīvas izpildei nepieciešamie pasākumi, un par to uzreiz informē Komisiju.

*12. pants*

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1972. gada 12. decembrī

*Padomes vārdā –*

*priekšsēdētājs*

P. LARDINOIS